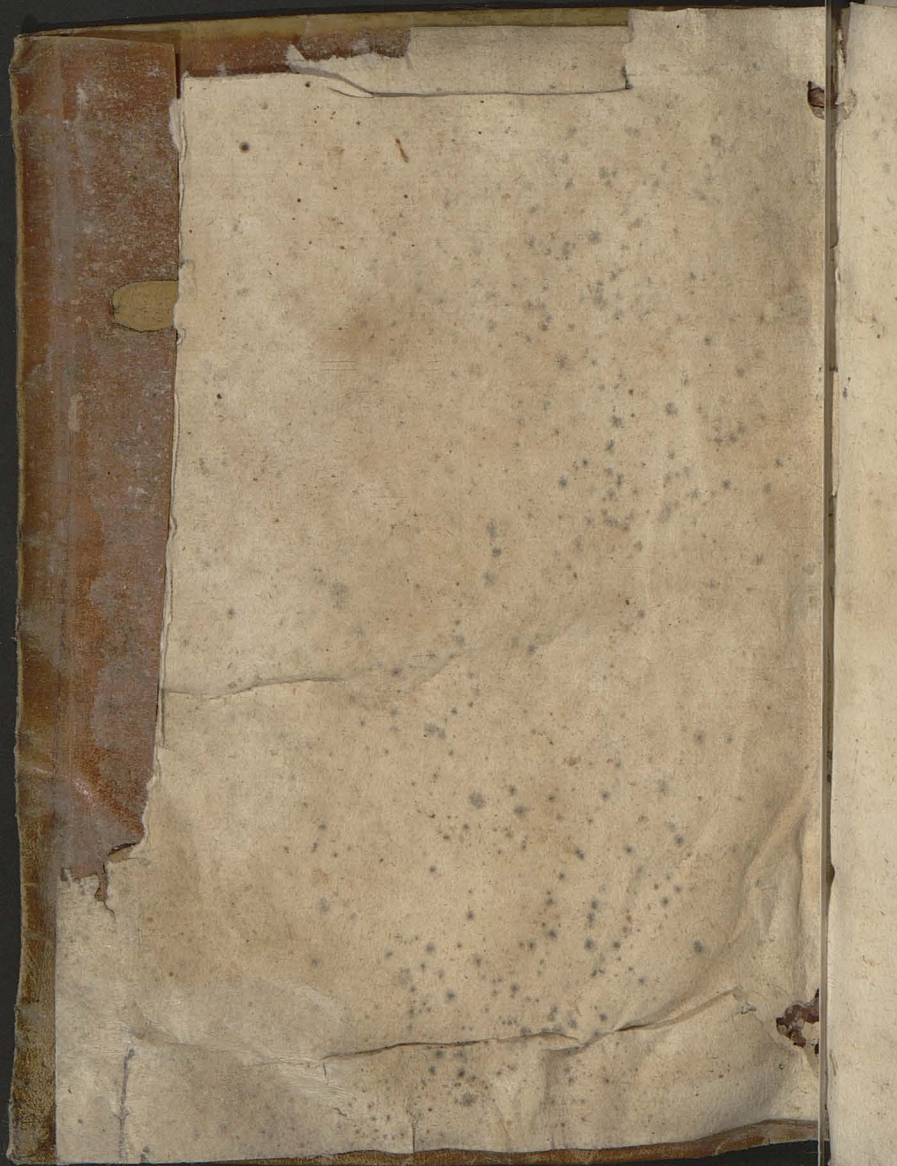
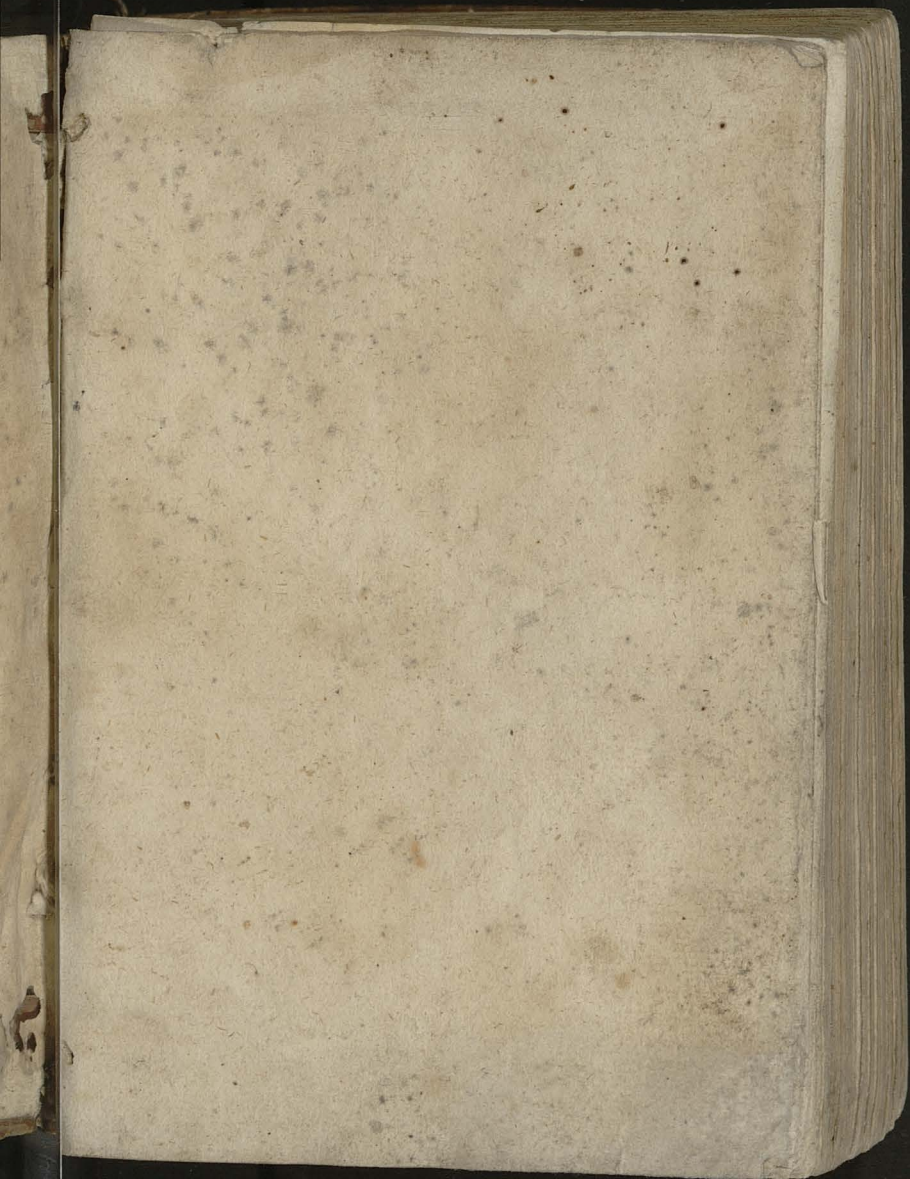
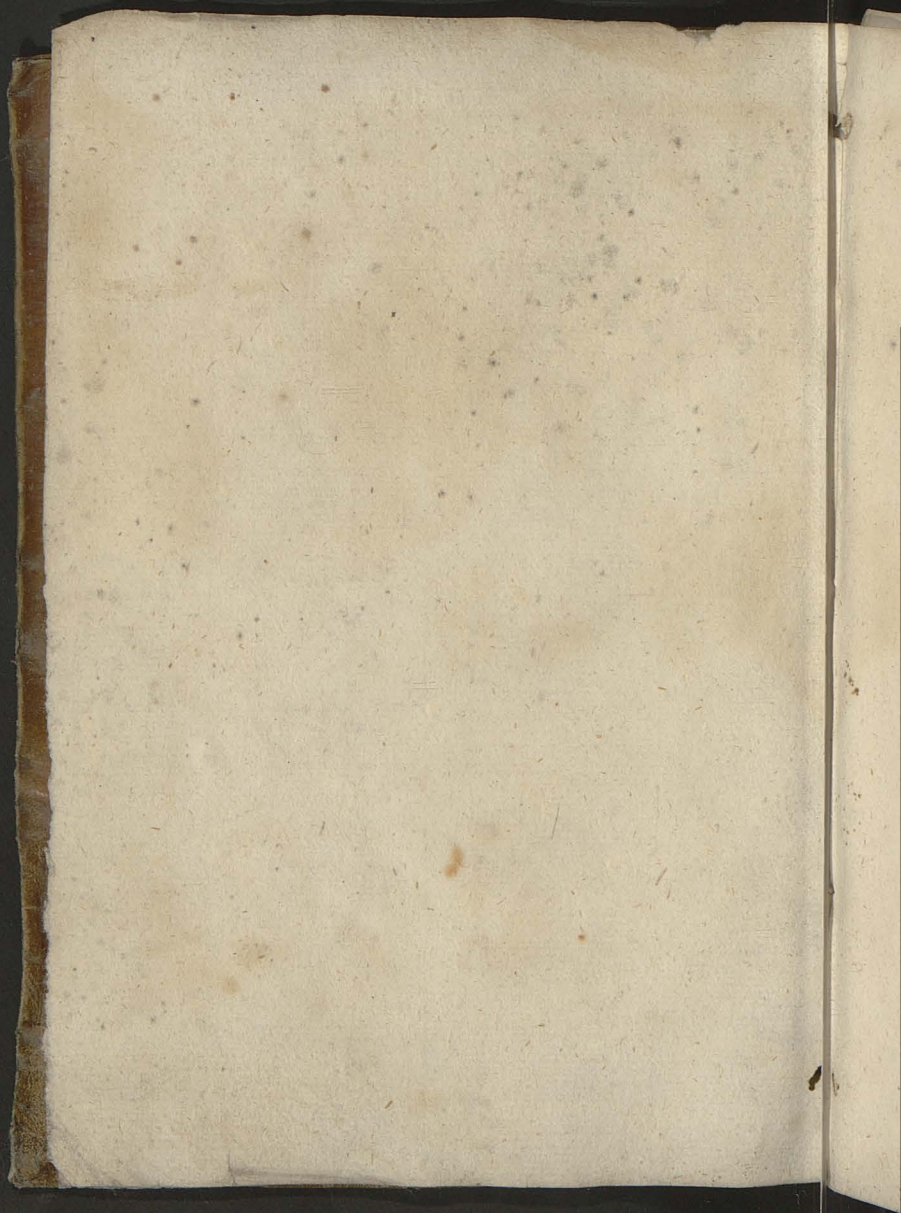

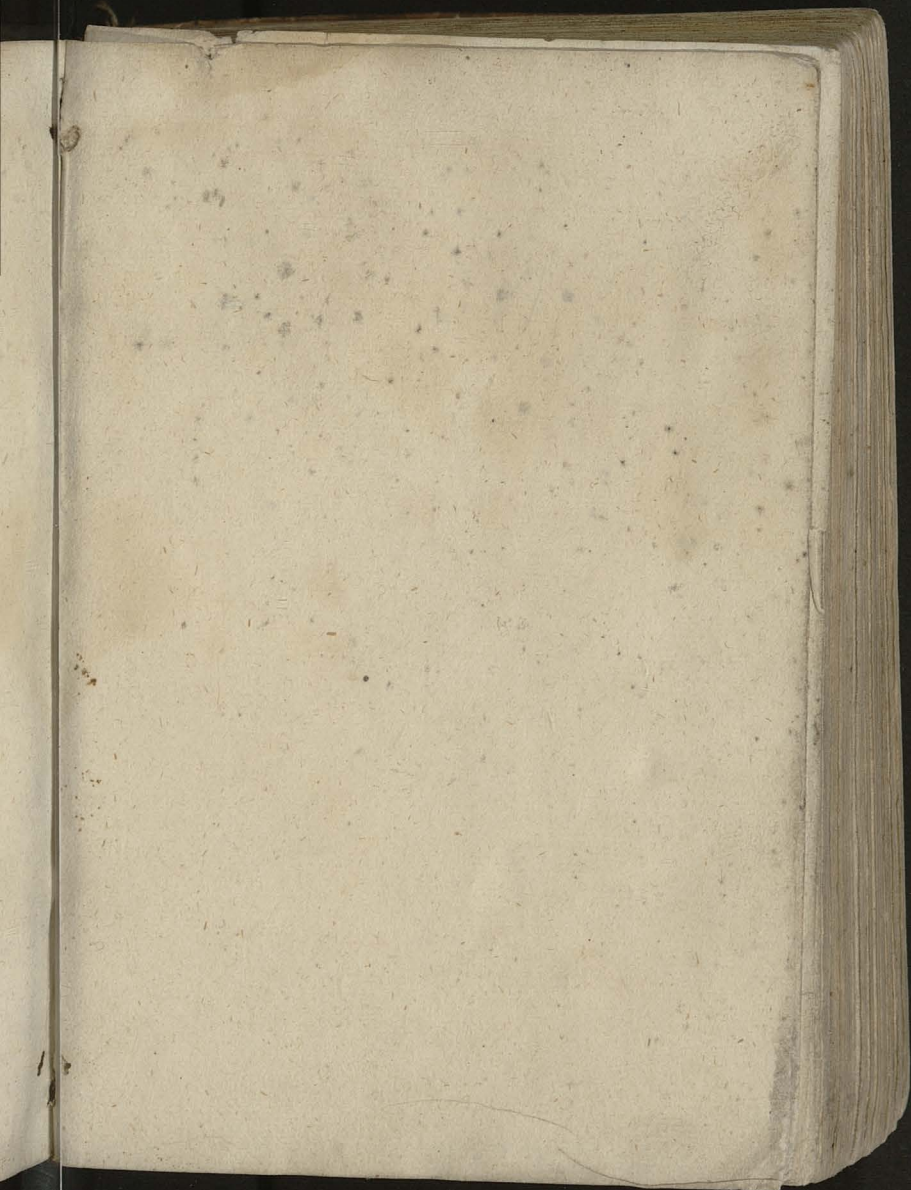
1584

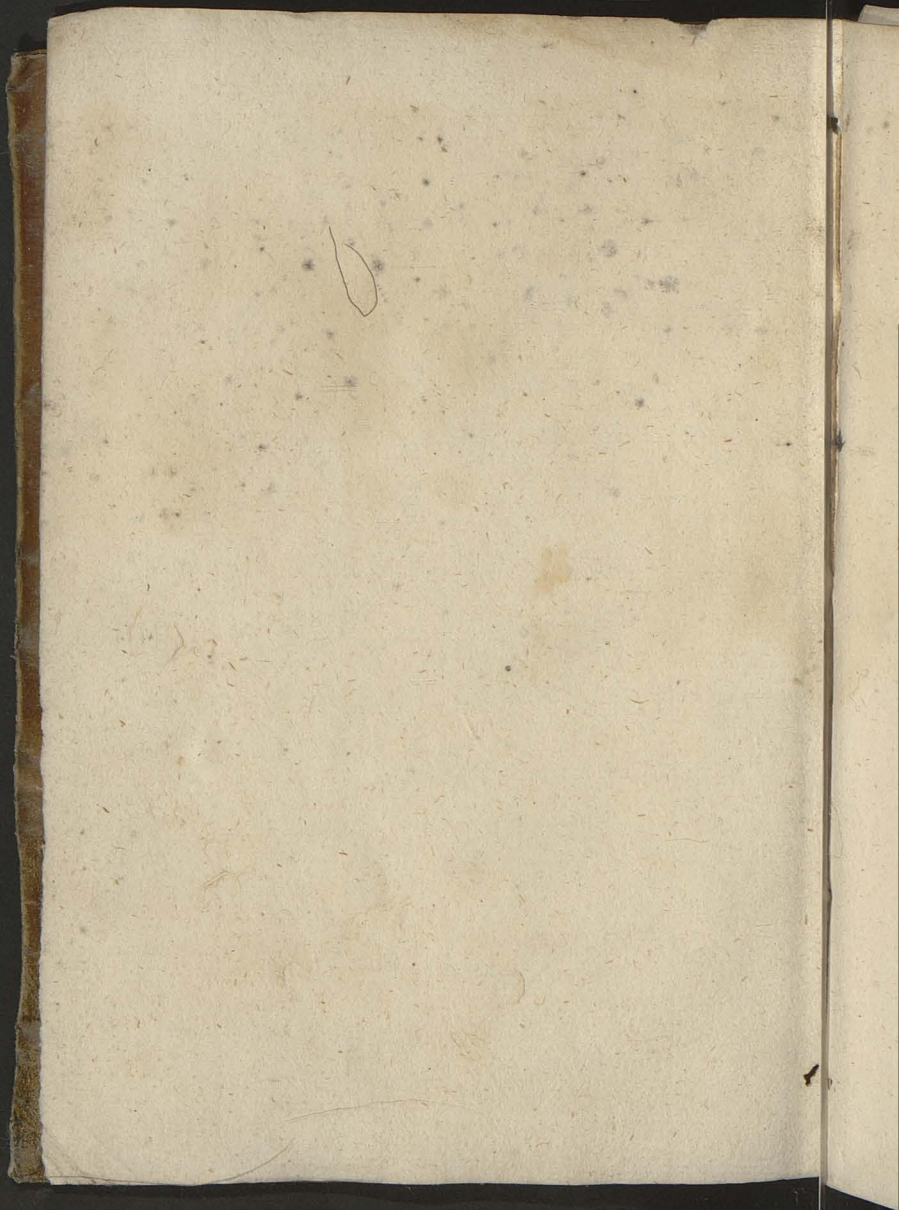

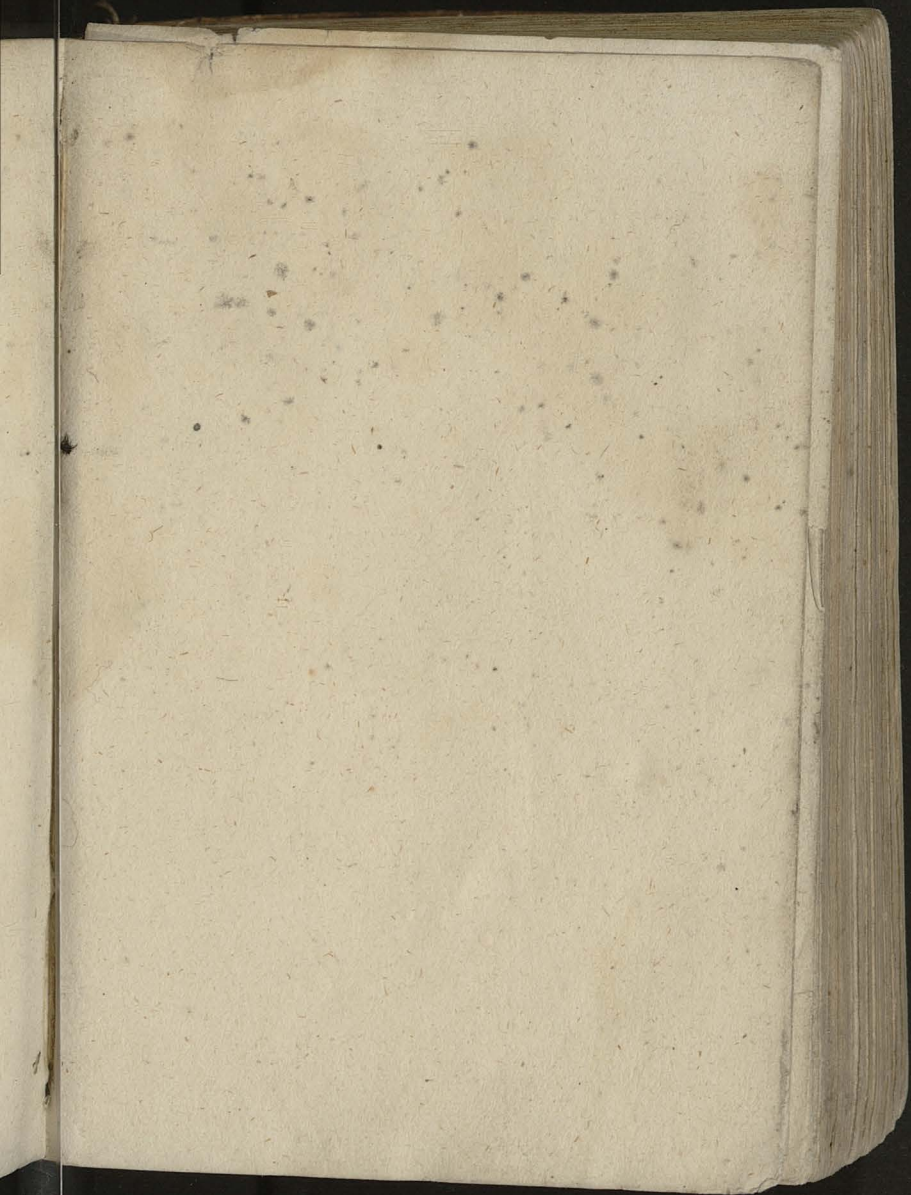

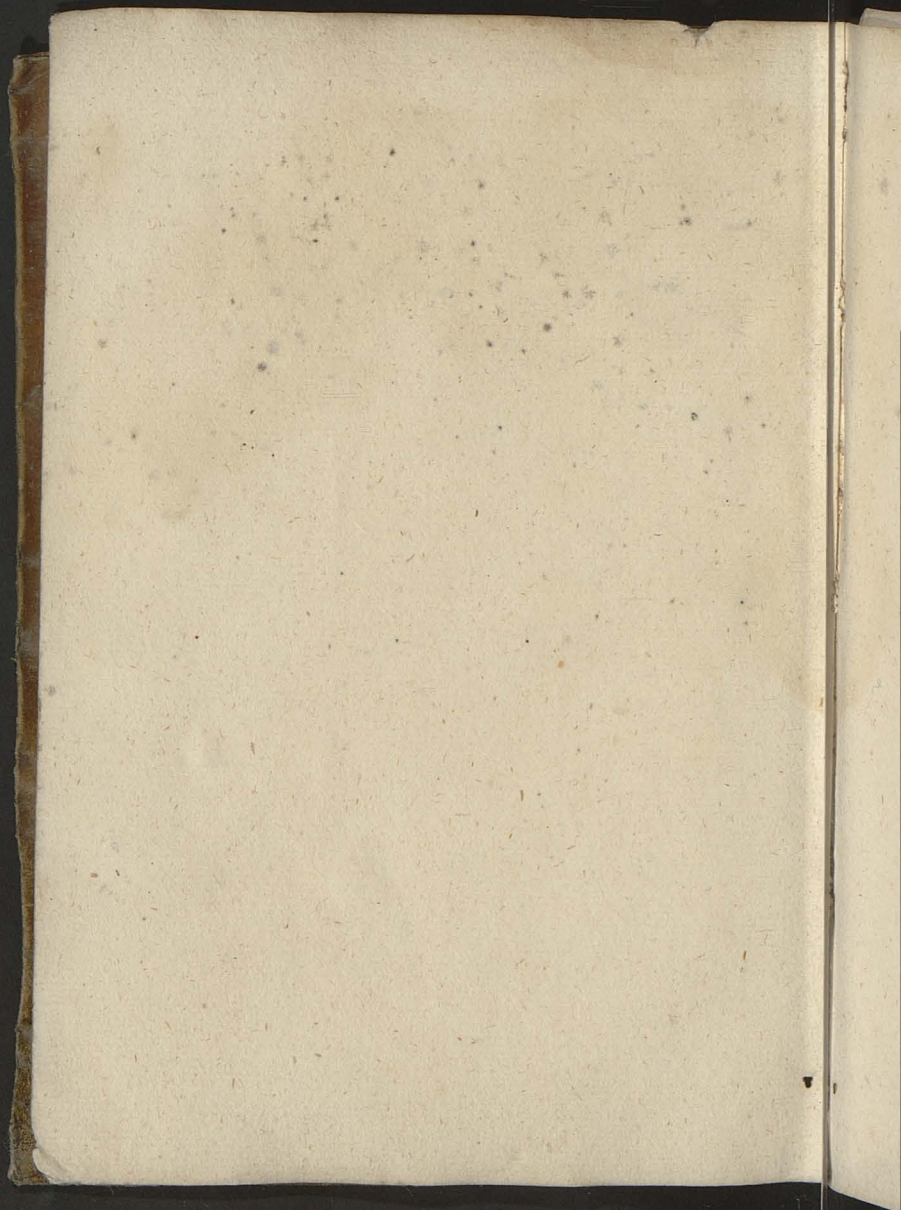

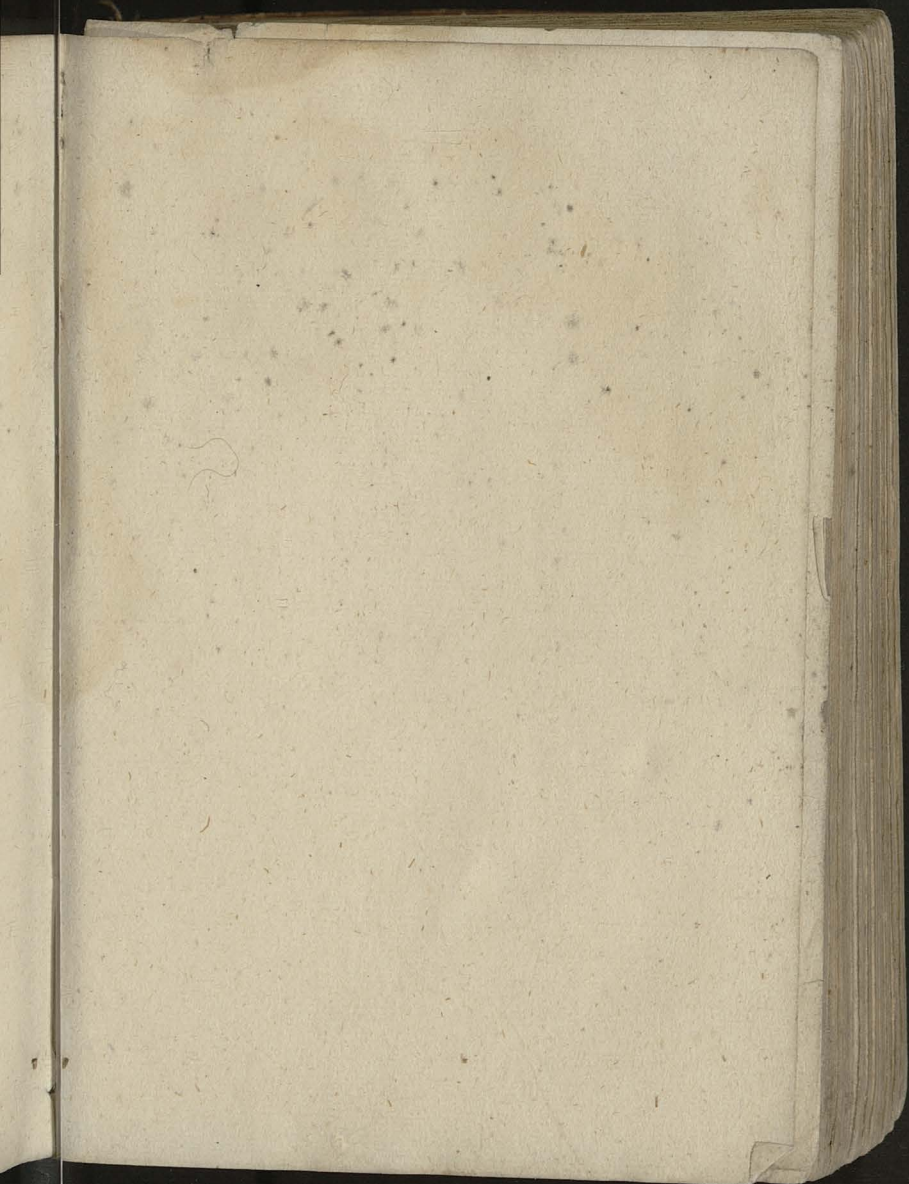

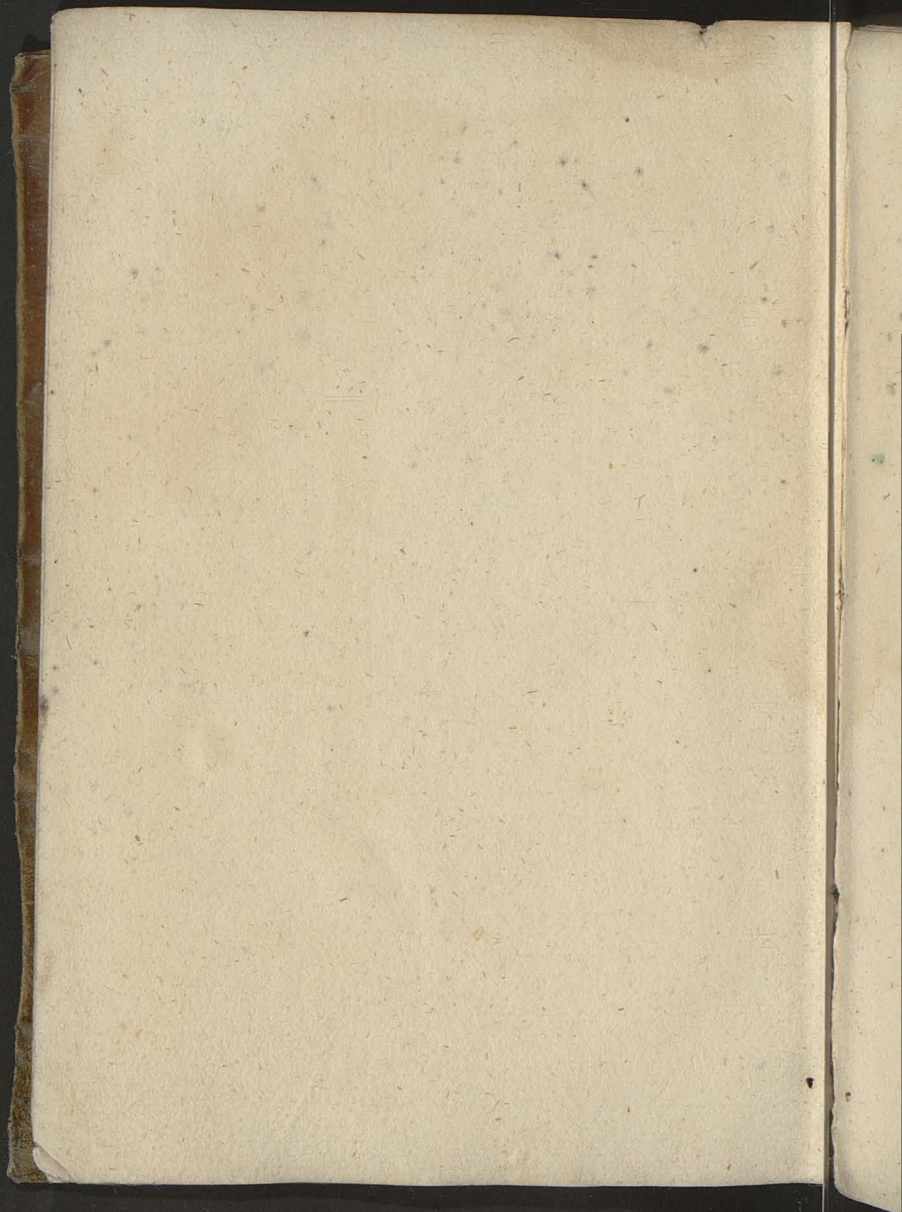

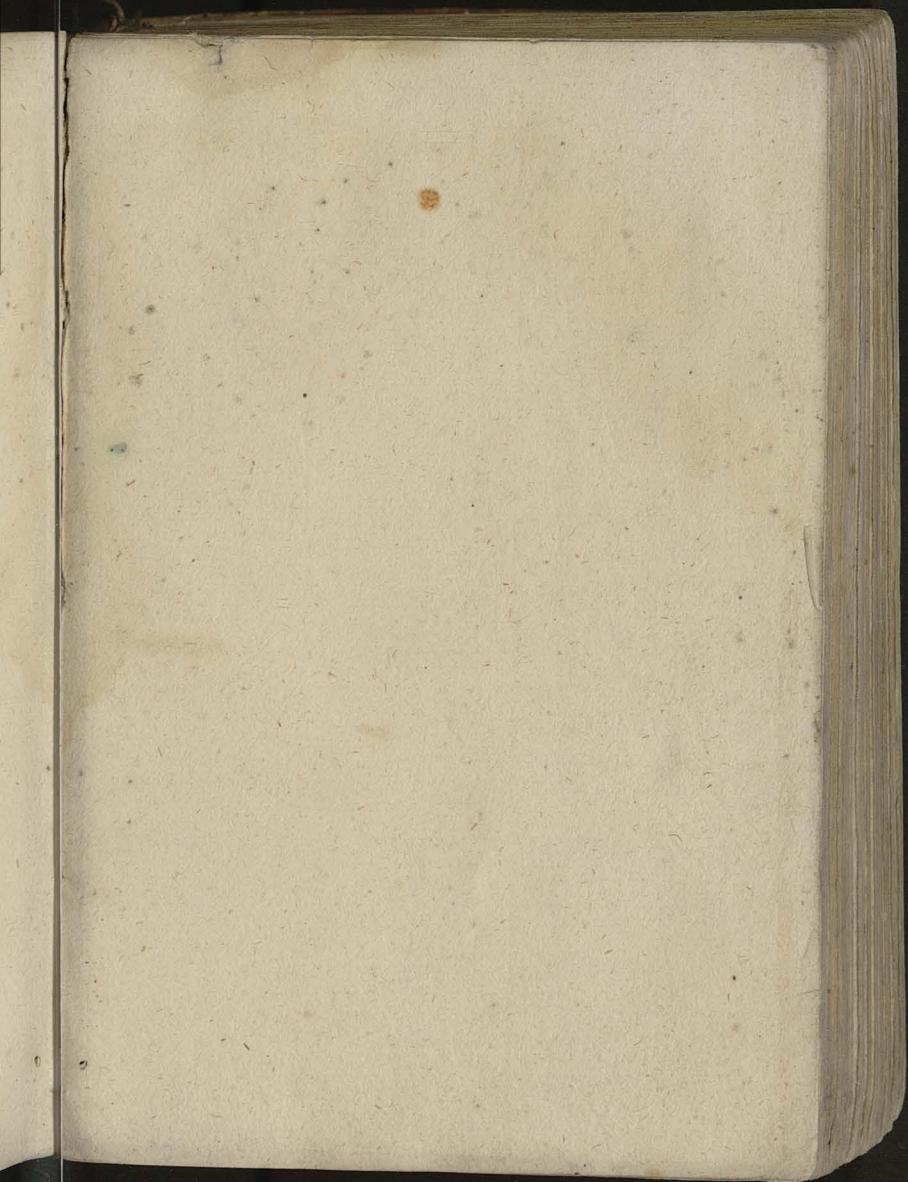

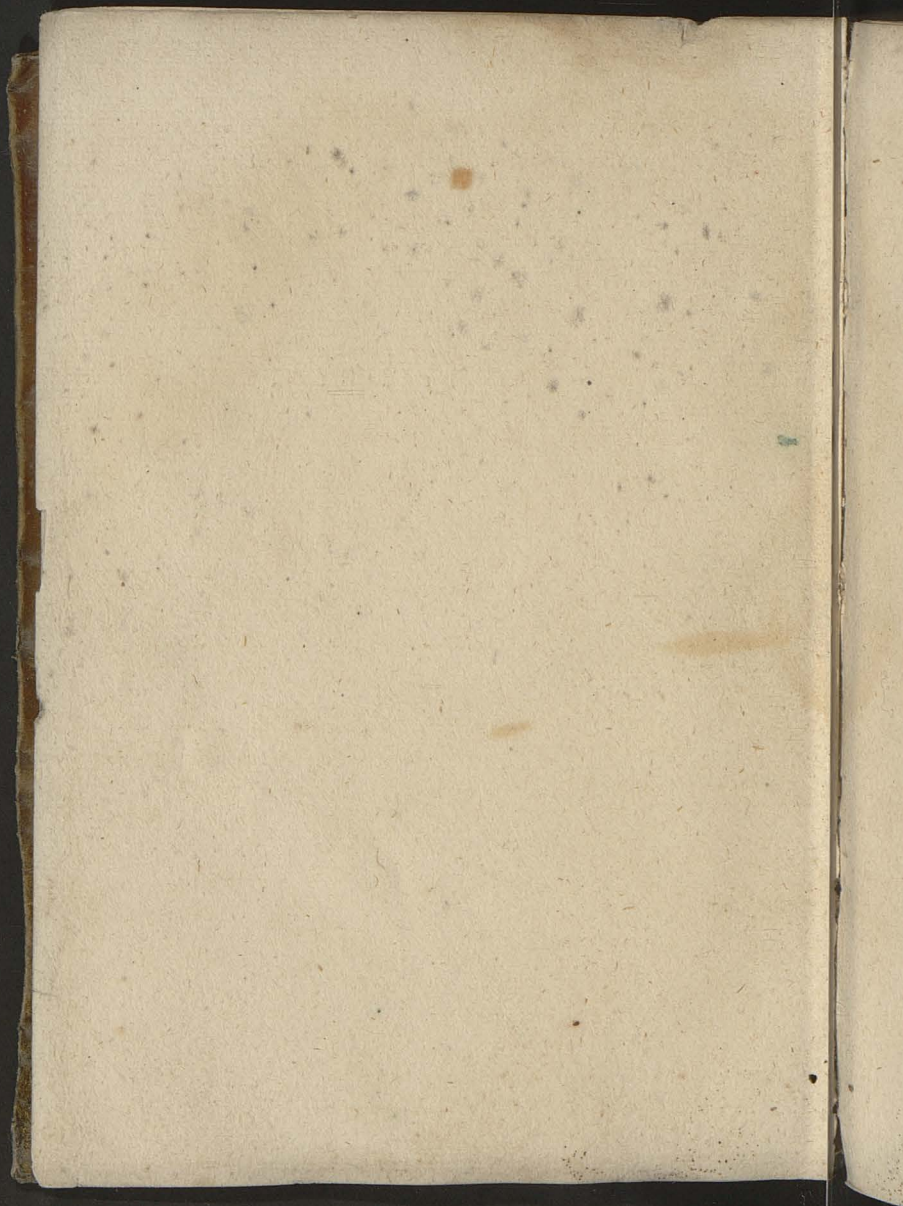

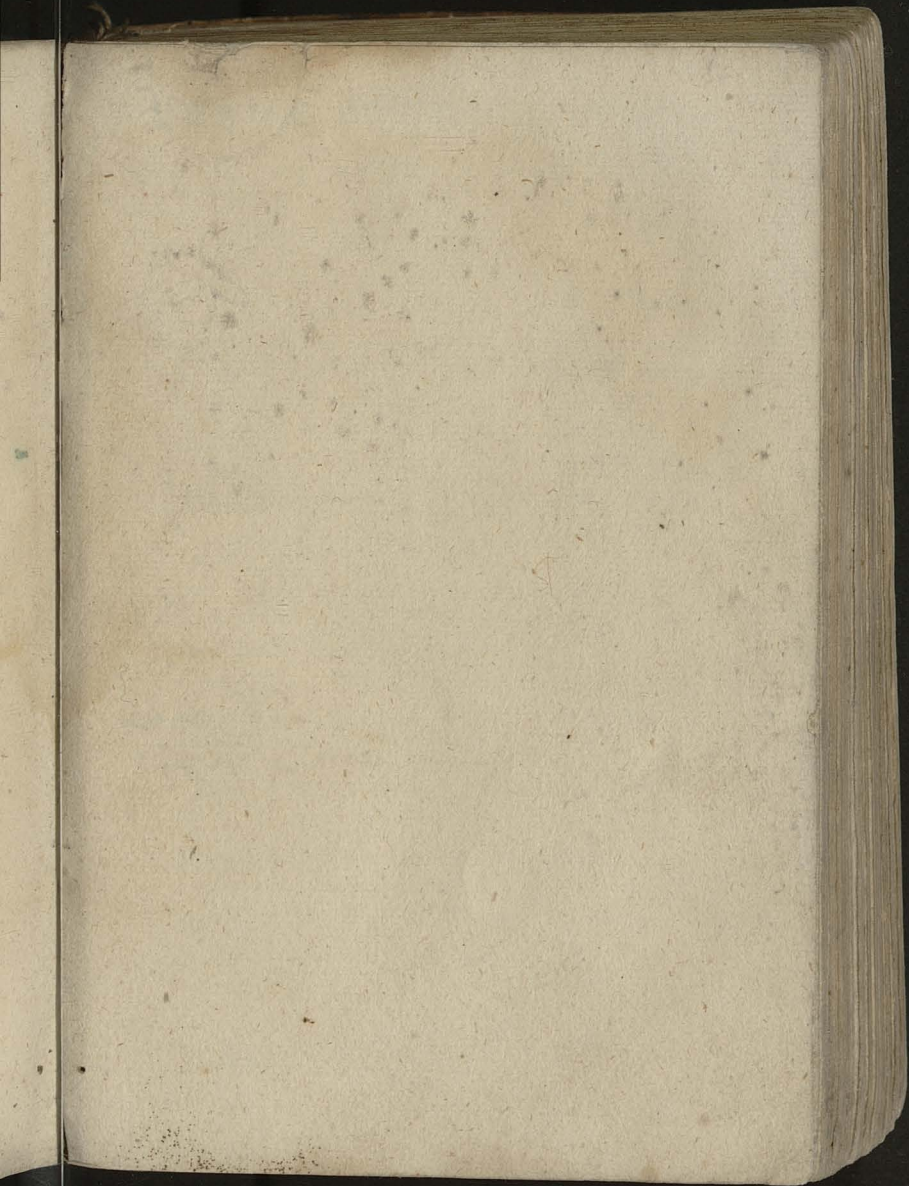

R

K

EX

W

Opus n

8

Gratulatoria acclamatio
IN NVPTIIS
ERVDITI IUVVENIS,
IOANNIS SKALAE, VVODNIA-
NI, & ANNAE PACHABAE
tertiũm maritã.

Auctore

MATTHAEO HOSIO,
Alamyteno:

Calci adiecta est eorundem
coniugum precis, ODE Thomã
Mitis Lymusãi.

Auctor ad DEVM.

Qui mihi nascenti lucem, vitamq; dedisti,
Des sedem in caelo, post pia fata, DEVS.

PRAGAE,

Excudebat Georgius Nigrinus.

An: Sal: M. D. LXXXVIII.

PSAL: CXXVII.

Beati omnes, qui timent

DOMINVM.

Est felix, quicumq; DEVM reueretur, & eius
 Pectore sincero tentat inire vias.
 Ipse labor manuum fidose nutriet omnes:
 Prouenient votis prospera cuncta pijs,
 Illius thalami consors propagine gaudēs,
 Ceu vitis gignet germina chara viro:
 Accumbēt nitidę mensę pueri atq; puellę
 Demittentq; manus in gremiũ teneras.
 Is dilecta sui spectabit pignora lecti,
 Ac dicet summo carmina grata DEO.
 Sors tali veniet non fallax vlla marito,
 Qui celebrat vera simplicitate DEVM.
 Quin etiam cernet felicia fata Sionis,
 Donec in hac mudi valle superstes erit.
 Adnumerās seros chara cum ple nepotes
 Tranquille pacis comoda multa feret.

Bien. A. VIII. 16 (b)

GRATULATORIA
ACCLAMATIO PHOEBI
MVSAGETAE.

Quis nouus innadit morentia pectora plausus?
Cur Cytara complent varijs concentibus auras?
Littora celi plaudunt lituis sonitibus, tubarum?
Nobilium splendens comitatus quid sibi tantus
Vult? dicam: Musa vos hac mea figite dicta
Nunc animis vestris: Diuinam noscrite causam.

Est locus, Hercinia quem cingunt iugera sylua,
Et piscosa rigat rapido piscina refluxu,
Qua gaudens fruitur VODNIANA vrbs secula multa:
Partibus e cunctis splendet rupibus altis.
Rusticus hic etiam secundam vomere terram
Scindit, per segetes tauros vel pascit aduncos.
Nobilis aut pauidas venatur per sola Damas,
Aut canibus prendit lepores, configit & vsfos,
Cornigerosq; iidem sua per venabula ceruos.

Hic locus est vrbs, VODNIANA nomine dicta,
Attollunt cuius sese super aethera pinnis
Maenia, qua struxit quondam generosa propago
CZECHIADVM, patrios liquit dum sponte penitus,
Atq; per anfractus rigidos & vasta locorum
Saxosis horrenda iugis, faucesq; malignas.
Alpibus enictis longo magnoq; labore,
Venit in hos fines, salebris & montibus aspros,
Qui fuerant quondam (dictu mirabile) cunctis

Silvicolis umbrosa feris habitacula tantum,
Tunc, ô ZRITE, tuo sedes sub vertice ponit,
Aspera complet item, populo ILLYRICO loca saxis,
Augens nempe tuos fines BOIEMICA tellus.

Hac gens chara Deis, quam clarus nomine magno
CZECHIVS extendit, cuius per secula longa
Fama viget proceres inter celeberrima mundi.
Linqvit enim Ciues, quos te inclyta robora regni
Et firmas, nunquam pudeat dixisse, columnas.
Exemplo est nobis prestans virtute propago
SKALAE: qua sumpsit nomen de rupibus altis,
Rupibus umbrifera scopulorum core refertis,
Hac Urbem coluit VODNIANAM à tempore longo
Stirps SKALAE, cuius teneras quoq; rexit habenas,
Summo conseruans studio legalia iura.
Hoc probat ipse senex, qui nomine gaudet ADAMI
Hactenus & retinet SKALAE cognomen auitum.
Cuius non sit opus meritum producere verbis,
Constat enim cunctis, quam comis, quamq; benignus,
Quam virtute gravis sit: quam pietatis honore
Praesit, & officio fidi frugile Parentis,
Munus Primatis magna dum laude peregit.

Hic genuit natum, Pallas quem nectare sacro
Imbuerat, citius quò Numina montis adiret
Parnassi, & liquidas gustaret fluminis undas,
Bellorophontæus quod Equus signauit in antris.

Tandem post magnos, duros, longosq; labores,
Laurea ferta suo capiti posuere Camæna,

Hic vbi

Hic vbi
Atq; a
A
Officio
Quam
Hic vbi
Hic vbi
Illie
Et ter
Morib
Vi vi
CO
Sed p
ALB
Vi bis
Cur
Et m
Phasi
Consi
Consi
Flori
Nati
Qua
Exo
Pul
Hic

Hic vbi CAROLEI posuit fundamina Ludi,
Atq; dedit proprio nomen de nomine Caesar.

Artibus ornatus, claris quoq; dotibus auctus,
Officio patriæ voluit prodesse Iuuenta,
Quando GLATOVINI suscepit Munia Ludi
Hic vbi, BOIORVM contingunt sidera montes,
Hic vbi spectantur nostræ confinia terre,
Illic Aonias tradebat gnauiter artes,
Et teneram primis pubem formauit ab annis
Moribus, & pietate, duos fortasse per annos.

Is Iuuenis forsitan COLLINAM venit ad urbem,
Vt vitam, & mores varios, antiqua videret
COLLINÆ decora, & veterum monumenta virorū,
Sed postquam flexit properos ad littora gressus
ALBIDOS vt tumidi lymphas & mœnia lustret
Vrbis, flexiuagos cernens per flumina curua
Currentes pisces, sinuosa cacumina montis,
Et multas vrbes, celeres in littore Ceruos,
Phasiacas volucres, anates, fulicasq; palustres
Censpicit errantes inter loca consita dumis,
Constitit hic, placidifq; sonus sua pectora placat.

Ergo dum curis distractior errat in agro
Floribus herbarum varijs quoq; lumina pascit,
Nactus ibi viduam PACHEORVM germine natam,
Quam genus, & pietas, roseoq; MODESTIAVULTU
Exornant, vt non splendens mage Lucifer alto
Pulchrius orbe micet, radioq; per æthera spargat.
Hanc sibi in vxorem poscit pietatis amore,

Quem praesans habuit virtute ROSACIVS olim :
Sed dum fidereum fuerat sublatus ad axem,
NICOLEOLIVIT ALETINI agnomine pulchro,
Quod virtutis amans, studio & vigilante Camenas
Excoletet liquidis haustu de fontibus vnde.
Illorum eximias virtutes, sacraq; magni
Ingenij monumenta, p̄i quoq; pectoris artes
Si spectes, obit osq; inuictis corde labores,
Dixeris hinc dignos aeternae laudis honore.
Ambo quidem dura defuncti mole laborum,
Nunc tandem caeli gaudent sine fine, quiete.

Hanc viduam accedit Iuuenis, bene fortibus ausis,
(Dum praeeunte DRO felix se occasio praebet,)
Mox sibi sollicito celatas pectore flammias
Detegit, ac animum tentat sermone, petitq;
Praebet ut facilem precibus se, spernat amorem
Neue suum: placido capiens data manera vultu,
Seq; tori sociam promitteret esse futuram.
Talia dum fatat, trepidanti pectore dicit;
Te mihi, post varios casus, post longa viarum
Tedia, consortem vita, comitemq; laborum
Auror coniugij delegit: tempore quouis
Qui fortunam hominum, simul infortunia curat.
Annuit ANNA pijs precibus, tum munera sumpsit,
Mox & amatori puro de corde fauere
Coepit, tum versare diu moresq; genusq;
Ingenium ac eius, fortune & simplicis vsus,
Omnis & eventus finem, & qua comoda posthac

Ind

Inde flu
In
Absolu
Ipseme
Mox d
Capit
Ad cer
O
Qua p
Qui s
Vrbis
Ingen
Plau
Cum
Hinc
Efflu
Et na
Sosp
Grat
Hec
Tec
Alq
Pon
Lat
A
Hu
Is,
Sec
Et

Inde fluent; vigilantè exanime pensat.

Inter tot catus postquam fortuna procorum
Absoluit captum SKALAE feliciter, atq;
Ipsemet est plenum sortitus culmen honoris,
Mox dignas sorti fortune dicere laudes
Capit, dein studio proprijs intendere rebus,
Ad certum quo rem possit deducere finem.

O præclara dies multosq; canenda per annos,
Qua petit hîc SKALAE thalamum pia Sponsa pudicum,
Qui sponsus noster, rutili sub sidere cœli,
URBIS COLLINAE sublimia mania scandis.
Ingentes hominum catus mixtæq; caterue
Plaudentes, scandunt superati culmina montis,
Cum semibus Iuvenes, matrone cumq; puellæ.
Hinc plebs spectandi studio sese vndiq; rectis
Effundit; cupiens pia carmina fundere tædis,
Et noua solenni restari gaudia plausu;
Sospes sponse subi COLLINVM, iam nouus hospes,
Gratus eris SPONSÆ; tibi fausto sidere sternit
Hæc thalamum, dulcesq; thoros; latoq; Hymenæos,
Te cupiens SPONSVM succenso corde videre,
Atq; suam dextram stipulata iungere dextra.
Ponite corde metus latum Pœana canentes;
Latus, Hymen, latum carmen, leta omnia poscitis
ANNA PACHÆA feret pro saluo dona marito.
Hunc ipsi seruet sanum per secula multa
Is, qui sideream cœlorum dirigit arcem,
Secum vt longæuos feliciter exigat annos,
Et faciat tandem se pulchra prole parentem.

CALLIOPE.

Ordinis ipse boni, sapiens, iustissimus autor,
Aeterno leges protulit ore DEVS.
Ne genus humanum, ceū bruta animantia queūt,
Esset in impuris sedibus atq; thoris.
Coniugij stabilis primū firmissima sanxit
Fœdera, quæ sanctè præcipit ipse coli,
Et duo constanti vult ordine corpora iungi,
Ex quo proveniat certus & vnus amor.
Nam DEVS æternus verè castissima mens est,
Præcipit & castas dicere sæpe preces.
Coniugium ipse pijs seruat, lectumq; iugalem:
Egregio castas ornat honore domos.
Exemplum clari capias insigne IOSEPHI,
Aegypti Princeps & Pater ille fuit.
Aspice THOBIAM iuuenem castumq; piūq;
Is thalami felix munera digna tulit.
Quilibet ergo piè sic iura iugalia seruans,
A CHRISTO capiet præmia magna DEO.

CLIO

ANNVLVM SPONSÆ OFFERT.

ANNA, si leue dat tibi IOHANNES
Munus, sat pietate sed refertum:
Vultu id suscipe (ceū decet) sereno,
Et verbis quoq; comproba benignis.
Est spectanda tibi magis mariti

Mens

Mens, sincera fides, amorq; verus.
ANNVLVM hunc equidem pio fauore
Ductus, dat tibi, sat volens placere.
Latentur pia corda, gratiasq;
Autori Domino, pijs rependant
Semper carminibus, preces pudicas
Fundentes, miseris opem rogatus
Vt præstet, faciatq; eos superni
Ambos participes deinde regni.

THALIA.

IANE, Musarum studijs amice
Cultor, ac nostri generis patrono,
Tempus en dextris auibus recurrit,
Luceq; læta,
Quo maritalem celebras thorum vnâ
Cum pia, casta vidua, & venusta
Coniuge, vt castum sub eas iugati
Foedus amoris.
Ambo felices nimium, quod ambos
Vos amor iungit pius, ac honestis
Annuens cæptis DEVS, his benignas
Porrigit aures.
Ergo nunc omnes celebremus ipsum,
Qui fuit vitæ reparator almæ,
Laudibusq; illum super alta cœli
Astra feramus.

A V EVTER-

EVTERPE.

Dicite Pegasides Hymeneia carmina Mase;
Ac celebrate DEVM.

Soluite supremo late pia vota parenti,
Carmine gratifico.

Fœdere perpetuo quod iungit pectora bina
Mortis adusq; diem.

Coniugium DEVS instituens, DEVS ipsemet auctor,
Approbat; auget, amat.

Ne quicquam maius possit virtutibus almis
Esse sub axe poli.

Idcirco, nullus sibi non maioribus optas
Dotibus hisce frui.

Nec thalamo tali quicquam scit pulchrius esse
Quod sit in orbe vesp.

O Hymenee veni, decus immortalis marito
Adde & opem thalamo.

Letus cum socijs nunc dulcia carmina pango
O Hymenee Hymen.

Tu quoq; sis facilis thalamo Saturnia Iuno
Tempus in omne, precor:

Sis facilis, letisq; auge successibus illum
Mortis adusq; diem.

Et talem Sponsam, Sponso gratare IOHANNI,
Laudis gregis Aonij est.

Addeccet Aonides meritum celebrare IOHANNEM
Laudibus, atq; sonis.

ERA-

ERATO.

Fidelis est vester **DEVS**,
Qui vos sinet tangi minùs
Terrorè nullo, seu metu
Qui frangerent vestramfidem.
Sed vertet à vobis malum,
Quo vos Sathan vult perdere;
Mundus, caro tum seducere,
Hæc omnia auferet **DEVS**.

POLVHYMNIA

Offert Sponso Lauream cum Cithara,
Lilijs, Violis, Hyacyntho.

F ausa dies iterum Lumina clara refert, Dulcia Coniugij Fœdera Sponsus imit. Plaudite cum pueris, Cum senibus, iuuenes, Et date laticia Signa futura noue. Fœdera nam thalami Prospera SKALA subit: Scilicet vt repleat Ipse domum patriam; Prole pia, & per eam Clavior esse queat.	Huc DEVS addas opem, Dotibus eximijis Cœu thalami sociam Iungit amore pari. Diuitis haud tibi fere Magna talenta Myda, Neuè etiam, rutilans Quas habet Hermus, opes. Vilia sunt, fateor, Qua modo Sponse damus: Sunt tamen hæc eadem Digna fauore tuo, Laureaserta quidem Hæc tibi perferimus

Serta

serta tuo capiti
Quæ dedit alma Venus:
Frigora quod nequeant
Sæua nocere sibi,
Fulmine nec valeant
Tangier æthereo.

Plectra canora Lyra,
Cum Citharaq; Chelym,
Sponse diserte, tibi
Mittit Apollo pater,
Testificans animi
Debita signa sui,
Quæ tenere animo
Voluere sæpè tuo:
Insuper offerimus
Lilia pulchra tibi,
Purpureas violas,
Florem, Hyacinthe, tuum.
Quàm benè conueniunt
Munera tanta tibi?
Biblica scripta docent

Quà ratione queas
Viuerè cum propria
Coniuge, quæ valido
Pectus amore tuum
Possidet, omne probans,
Quod tibi cunq; placet:
Scripta sacra tamen,
Quæ faciendæ viro,
Quæ ferenda forent.
Murus æthereus est
Mens bona, firma fides,
Versus & in nihilum
Tristis amaror abit.
Hæc vbi conspicias,
Tecum habitabis vti,
Sic reputabis ita:
Perbreuis est hominis
Gloria, vita, status.
Credo, precorq; DEVM,
Nostrum vti coniugium
Prole pia cumulet.

MELPOMENE.

Donent nunc alij tibi IOHANNES
Indorum preciosa dona Gazæ
Donamus tibi poma nos amara,
Quæ Medum regione terra gignit,
Quamuis succus amarus insit illis,

Ægris

Aegris ille tamen salutifer fit.
Si te, SPONSA, iugum premet iugalis
Lecti, & multus amaror, aut mali quid
Posthac eueniet, DEO volente,
Id perfer patienter omne, sperans
Quòd post nubila, lucidus redibit
Phœbus, lucidulum iubar reducens:
Cœlos post obitum, dabitq; CHRISTVS.

TERPSICHORE.

SPONSA iam dilecta tibi salutem
Hanc fero, tum MALA COTONEA addo,
Quæ Cydon profert riguis ab hortis
Tempore verno.

Nam Solon valde Sapiens Athenis
Mandere hæc nupras voluit nouellas
Poma, quæ suauem tribuunt odorem
Omnibus æquè:

Hinc nouæ SPONSÆ penetrant odores
Labra: dum mōstrat animum iocundū,
Semper, & facundia grata blando
Manat ab ore.

Alterum fructum tibi dant COTONA
Mala. quòd magni facias maritum,
Vnicè ac illi studeas placere

Tempore cuncto.

Iurgia, Iras, Inuidiam, furorem
Pellat à vestro DEVS ipse lecto:
Cuncta fortunet DEVS ipse vestri.
Cœpta laboris.

VRANIE.

GRatulando iubilemus,
Iubilando proferamus
Vota nunc connubiortum.
Sponsus en noster Vodnianus
Copulatur ANNÆ IANVS
Nuptiasq; concelebrat.
Omnis his crux auferatur;
Cura mentis deleatur
Gaudio solatiorum.
Prosper ille ter quaterq;,
Cui datur frui quiete
Cum thori consorte dulci.

Eorundem coniugum precis,

ODE Thomæ Mitis Lymusæi.

TE patrem ingenitum, DEVS,
Per sacrata tui nomina filij,
Per Spiraminis incliti
Amborum, petimus nunc animis pares,
Votisq; vnanimis pijs,
Desponsare velis nos tibi per Fidem,
Vnire ac Nurui tuæ
Vera in Iudicij Iusticia tui:
Verè vt te Dominum & DEVM
Noscamus famulis propitiabilem,
Qui vitam magè, quàm necem,
Sontis, quò tibi sit redditus, expetis,

Pro-

Proles vngenita ô D^{ei},
Corpus iunge tuo hoc corpori, & infere
Firmo glutine nexuum;
Mens vtrâq; tibi forte vt adhæreat,
Vitâq; & Sapientiæ
Succum ex ore tuo plenius hauriens,
Sacro inserta sit agmini
Contra vim Satanæ, perfidiam, dolum,
Mundi tum furias feri,
Carnisq; illecebras exitiabiles.
Massæ nos etiam tuæ
Inertos, refoue, gesta, ale, roborâ,
Et lytro meriti tui,
A cunctis scelerum fordibus abluc,
Exornaq; tuis bonis,
Et donis patrio munere præstitis,
Nos purga lateris tui,
Permistû laticis, sanguine profluo,
Irroraq; oleo caput
Vestitis lauacri sindone candida.
Flatus sancte, & Ias bonè,
Quo plantatur amor, corq; fidelium.
Id tu legitimo in thoro
His, nobisq;, tuis imbue dotibus.
Asmodæus eat procul
Hinc, nos inter vti iurgia non serat.
Dones, suspicionibus
Securis, itidem dissidijs sine
Hic viuamus, at hinc quoq;
Scandamus superas cœlituum domos.

